

Milan KRMPOTIC

Tri pjesme

VRNITE SE

Otišli ste ne vas briga
kaj smo doma sami,
ne pitajte kaj bo zutra,
kaj bo potlam z vami.

Kam bežite z svoje zemle,
kaj vas z nje to tira?
Al penezi, al kaj drugo,
kaj vam ne da mira?

Kaj ste slepi, ne vidite
kam nas se to pela:
rastepli si bote hiže,
pusta bodo sela.

Kaj ste gluhi, ne čujete
kak vas zovo deca,
kak za vami plačo starci,
mati — gruda jeca?

Kaj je narod neg živ mrtvec
bez čeri, sinova,
a vas sakog do jenoga
treba zemla ova.

Vrnite se na jognjišča
da vam se ne vgasno,
vrnite se vu to našo
domovino krasno.

ZLATAR JOŽA

Sonce ga žgalo, džeđi ga prali,
sprepuhali vetri
njega so si,
celo živlenje iskal je srečo
kaj v dravskem šodru
i pesku si spi.
Navek je senjal: jenoga dneva
gruđvo od zlata
imal bo on,
al ta bo gruđva velka
kak Mesec
gda ober Drave je
crlen i pon.
Najlepšo hižo napravil bo
v selu,
kuružnjaka ne bo
več nigdar jel,
kak pravi gospom lejko bo živel,
poneze v banko
za starost
bo del.
Od sega je imal:
muko, trpljenje, žulave roke,
krvavi znoj,
bogečko hižo, dva pednja zemle
i drobne dece
jen mali
roj.
Vezda v komori dudi meštaria,
v rokavcu prhne
zlatarski
čon,
samo o sreči još navek senja
Joža gda Mesec
je crlen i
pon.

KRALUŠI

*Zel bom dugo pisano,
zel bom zvezde zlate,
napravil bom kraluše,
draga duša, za te.*

*Pelal bom te v beli svet,
svilo boš oblekla,
nek si ljudi vidijo
kak lepa si dekla.*

*Štimala se bodeš ti,
srečna bodeš sa,
kak prava boš kralica,
kaj vu zlatu sja.*

*Znam da sega ne bo tog,
to so samo senje,—
kupil bom ti kraluše
gda bode proščenje.*

*Stara narodna grnčarija iz podravskih
sela (Crtež: Josip Fluksi)*

